

underkaster Lovforslaget en velvillig og hurtig Behandling. Der er selvfølgelig ikke fra min Gruppes Side noget i Vejen for, at man kan viderebehandle Lovforslaget i et Udvalg, men jeg vil dog sætte Pris paa, at denne Udvalgsbehandling bliver saa kort, som det paa nogen Maade er muligt at gøre den.

Zahle: Jeg kan fatte mig i allerstørste Korthed. Jeg skal blot sige til det ærede Medlem Hr. Rytter, at naar hans Udgangspunkt er, at der er sket en Retskrænkelse overfor den nævnte Forbryder derved, at han er blevet spærret inde, saa er det et daarligt Raad, han har givet den højtærede Justitsminister. Det er naturligvis sandt, at denne Mand er blevet dømt som tilregnelig, og at Justitsministeren, efter at Manden har udstaaet sin Straf, har sagt til ham: du er ikke tilregnelig, jeg spærre dig inde. Det er højst sandsynligt, at dette er en Retskrænkelse, det vil jeg ikke bestride; men ud fra den Forudsætning, at det er det, er det et daarligt Raad at give Justitsministeren, at han skal gaa til Domstolene, thi dette vilde jo føre til, at det blev erklæret for at være en Retskrænkelse, og at Manden skulde slippes fri.

Det er den store Vanskelighed i denne Sag, at selv vi, der mener, at der ikke har været lovmæssig Ret til at spærre denne Mand inde, vi kan ikke sige til Justitsministeren: slip ham løs. Jeg tænker heller ikke, at det ærede Medlem Hr. Rytter vil løbe den Risiko, som er forbundet med at sige til Justitsministeren: det er en Retskrænkelse, at denne Mand er blevet spærret inde, og Justitsministeren maa derfor ikke holde ham indespærret længere, slip ham løs. jeg tager det moralske Ansvar for de Følger, som deraf vil komme. Dette kan vi ikke sige, og derfor er vi i en overordentlig vanskelig Situation. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Rytter siger, at hvis det, der er sket her, er ulovligt, kan Lovgivningsmagten ikke gøre det lovligt. Nej, det kan vi ikke, men der er indtraadt en Tilstand, og hvis den er ulovlig, kan vi bringe den til at ophøre med at være ulovlig ved at give en Lov, som dækker dette Tilfælde, saaledes at det fra det Tidspunkt, Loven er givet, er ubestridelig lovligt, at denne Mand holdes indespærret.

Da vi nu alle vil, at Manden skal holdes indespærret, maa vi hellere se bort fra den juridiske Tvist om, hvorvidt det er lovligt, at han er indespærret, og lade være med at gaa til Domstolene for at faa det undersøgt og derved mulig faa Manden sluppet løs,

men derimod hurtigst muligt faa vedtaget et Lovforslag i alt væsentlig, som det her foreligger, saa at man kan komme bort fra denne noget uhyggelige Situation ikke alene for Justitsministeren, men ogsaa for alle os, der ikke tør tage Ansvar for at sige: slip denne Mand løs. Vi har intet Valg, vi maa sige: det skal gøres ubestridelig lovligt, at Manden er indespærret — derfor haster Sagen.

Justitsministeren (Steincke): Jeg vil som sædvanlig gemme det bedste til sidst og derfor ikke begynde med det ærede Medlem Hr. Rytter, men med det ærede Medlem Hr. Johannes Lou. Det ærede Medlem gentog sine Udtalelser om, at denne Lov vilde blive en dyr Lov. Jeg har svaret derpaa i Forvejen og tror endvidere at kunne tilføje til Tilfredsstillelse for det ærede Medlem, at den dyreste Udvej, der overhovedet kan tænkes, er den, man har gennem den gældende Straffelov, hvor saadanne Personer hvert Øjeblik løslades, for derefter at begaa Forbrydelser, paa ny indsættes i Forbedringshus for et kort Aaremaal og saa løslades igen. Det er den dyreste Udvej, man kan finde til Behandling af dette Problem. Jeg har endvidere sagt før, at jeg ikke troede, der efter denne Lov vilde blive Tale om Umyndiggørelse med følgende Internering af særlig mange Personer. Jeg er klar over, at naar vi kommer til Gennemførelsen af den nye Straffelov, maa vi tage det Spørgsmaal op, hvor man skal behandle Psykopater, og hele denne Diskussion er jeg klar til at begynde naar som helst, men jeg synes blot ikke, det er nødvendigt at tage den op paa Grundlag af dette lille Lovforslag.

Det ærede Medlem spurgte mig dernæst direkte, om man med god Samvittighed kan umyndiggøre en Mand den Dag, han slippes ud af Forbedringshuset. Jeg vil dertil sige med Henblik paa det konkrete Tilfælde, som vi egentlig behandler her, at naar man først er klar til at foretage disse Forholdsregler, maa man gøre det paa det Tidspunkt, man faar det at vide, og jeg gjorde det med god Samvittighed selve Dagen, da det netop var den Dag eller Dagen før, at jeg fik den Erklæring fra Retslægeraadet, at denne Mand som farlig for den offentlige Sikkerhed burde spærres inde. Derfor maatte jeg handle saadan i dette Tilfælde. I andre Tilfælde, der vil komme til at foreligge, vil der selvfølgelig, saa snart dette Lovforslag er vedtaget, blive gjort alt, for at Afgørelsen kan blive truffet saa hurtigt som overhovedet muligt. Det er